

M. Zévaco

Papežinja Favsta

Roman

Farnese je omahnul od razburjenja. Misel, da mu okrutnica ponuja združenje z Violetto, ga je prevzela kakor pijanost, čeprav ji na prvi mah ni mogel verjeti. Njena moč je rasla od minute do minute, dokler ni pridrla vseh pomislekov.

»Ne,« je rekel sam pri sebi, »saj ni mogoče, da bi me iznova vabila v past! Ako bi bilo njeno pismo zanka, zakaj me je potlej pomilostila?... O Bog, nepreračunljiva so pota tvoje volje in brezmejna je tvoja moč: krvočno tigrino si ganil, da se je usmilila moje bede!...«

Brez odlašanja se je zvil v plašč in stopil s Favstinim povernikom iz sobe. Ko pa je hotel odpreti Claudova vrata, ga je spremljevalec prijel za roko.

»Ne, Svetlost,« je šepnil s pridruženim glasom. »Vladarica želi, da pridete sami...«

Kardinal ni ugovarjal. Odšel je z njim in molčal vso pot do samostana. Ni ga izpraševal. Ulice, ki sta hodila po njih, in ljudje, ki sta jih srečevala, so dovolj glasno odgovarjali njegovim dvomom!

»Vojvoda Guiški mrtev!... Sin Davidov umorjen!... Herodovi hlapci so ubili voditelja Lige!...«

Farnese si je razlagal te klice po svoje. O, zdaj se ni več čutil Favstin izprobnitvi!

»Kaj ji ostane drugega? Včeraj še vsemogočna, danes morda že upropaščena, jutri nemara begunka, pojutrišnjem obtoženka pred sodniki ali ni naravno, da hoče popraviti, kar se popraviti dá?...«

Popraviti! Kakor da je moglo osvobođenje uboge cigančice Violette odtehtati le tisočinko gorja, ki ga je bila zakrivila Favsta v svojem hlepenju po oblasti! Nihče drugi ne bi bil zmožen take misli; nihče razen nesrečnega očeta, ki se mu je zdelo otrokovo življenje stotisočkrat važnejše od Cerkve, prestola, Francije in vesoljnega sveta...

Ko je obstal pred samostanskimi vrati, je bil na njegovem obličju samo še smehljaj pričakovanja...

159

Tudi Favsta je z vso naglico nadaljevala pot proti Parizu. Ko je napisala pismi, se je preoblekla v moško obleko in je zajahala konja, da ne bi počasnost nosilnice ovirala pohoda. Ljudje, ki je četa drevila mimo njih, krčmarji, ki so čakali na pragovih svojih hiš in zaman vabili konjenike, da bi se ustavili — vsi, vsi, so občudovali krasnega jezdeca s črnimi lasmi, ki je drevil na čelu. Najmlajši se je zdel in najbolj nežen, in vendar je bil najbolj nečakan izmed vseh.

Lakotnice njegovega konja so krvavele od ostrog in črte njegovega obraza so se krivile v zlobnem drgetu, ki je čudno nasprotoval njihovi osvajaški lepoti. Nihče ni slutil, da je mladi jezdec tista skrivnostna žena, zaradi katere je bila prelila Francija že toliko solz in krvi...

Tako se je Favsti posrečilo, da je prispela v Pariz le malo kasneje od Pardaillana in Karla; ta dva še nista sedela za mizo gospe Hugete, ko se je sovražnica ustavila pred svojim dvorcem in skočila s konja na tla.

Pomudila se je le toliko, da sta jo Myrthis in Lae okopali in preoblekli. A niti med tem ni mirovala: ves čas, dokler so jo napravljali, so odhajale skupine njenih ljudi v montmarterski samostan, ta z naročili in sporočili, ona s težkimi kovčegi, ki jih je spremljala do zob oborožena straža, kakor da hranijo kdo ve kakšen zaklad.

Ko se je zmračilo, je zatevala čašo krepilne pijače, da bi ji pregnala občutek trudnosti: od Chartresa do prestolnice se ni bila oddahnila, nikar že da bi bila zatisnila oči! Tako poživljena se je vinoči zavijetela na sedlo in je odrinila z ostankom svojih ljudi na Montmartre.

Favsto so imenovali vsemogočno in vsegledno. Če je bil že prvi pridevek pretiran, je bil drugi tem bolj. Favsta ni bila vsegledna. Med tem, ko je spremljala vojvodo Guiškega v Chartres, dabi tam zapečatila svoj načrt s krvjo Henrika III., jo je pustila njena lokava opreznost prav tako na cedilu, kakor široko razpreden družba vohunov, ki so ji nosili vse važne novice na uho. Če bi Favsta vedela, da se je v njeni odsotnosti kardinal Rovenni kot vodja izneverjenega svečeništva skrivaj pogajal s starcem, ki je bil za navadne ljudi signor Peretti, v resnici pa papež Sikst kdo ve, ali bi se ji bilo tolikanj mudilo na Montmartre!...

Sel, ki je bil prišel s Farnesem v samostan, je krenil naravnost k staremu paviljonu.

»Vstopite, Prevzvišenost,« je dejal.

Violettin oče je trepetaje spoznal kraj, kjer je po tolikih letih spet našel Leonoro. Ko je odprl vrata, je zagledal pred seboj do petnajst lic, ki jih je vse poznal. V polkorgu so sedeli v svojih naslanjajih, kardinali v rdečih haljah in škofje v vijoličastih oblačilih, n so zrlj nanj prav tako mrko in slovesno kakor tisto noč, ko so ga obsodili na smrt. Favste ni bilo videti med njimi...

»Gospoda,« je zajecjal z nasmeškom, v katerem se je že zdaj odražal strah, »tako resnega sprejema se nisem nadejal...«

A tisti mah so se odprla vrata v ozadju paviljona in vstopil je kardinal Rovenni. Vsi prisotni so vstali; nato so se obrnili proti velikemu razpelu, ki je viselo na steni, in so poklekli k molitvi.

Tudi Farnese je pokleknil. Ko je bila molitev končana in je dvignil glavo je strme opazil, da odhajajo vsi razen Rovennija. Še trenutek in bila sta sama.

»Kaj pomeni to?« je zamrmral Farnese. »Kje je njena Svetost?... Ona edina je pooblaščenca...«

»Potrpajte,« je rekel Rovenni. »Še prekmalu jo boste videli...«

»A zakaj sva ostala sama? Kaj imate do mene, Rovenni?...«

»Rad te imam, Farnese, stara prijatelja sva. Med nama ni treba skrivnosti in zavijanja. Preden stopiš pred Favsto, sem ti hotel povedati tole: blodili smo in grešili smo, Farnese! Ti si prvi krenil s prave poti in mi ostali smo šli za teboj... Še je čas, prijatelji. Ni še prepozno. Skleni s papežem mir, kakor ga sklepamo mi!...«

Baš tedaj je zunaj nekdo zajecal, kakor bi tiho, žalobno klical na pomoč...

»Kaj je to?« se je ustrašil Farnese. »Slišiš, Rovenni?«

»Kajš! poslušaj mene... Govori: ali se hočeš spraviti s Sikstom?...«

Farnese se je trpko zasmejal.

»Še včeraj bi ti bil odgovoril: da!... Nocoj je prepozno...«

»Zakaj naj bi bilo prepozno?«

»Zato, ker sem prišel semkaj z namenom, da se spravim s Favsto...«

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Za binkoštno praznike

nudi gospodom zadnje novosti **klobukov, srajc, pestrih kravat** ter drugih potrebščin

tvrdka **P. Magdič**

modna in sportna trgovina, Ljubljana

Naznanilo otvoritve.

P. n. občinstvu naznanjam, da otvorim začetkom junija v

LJUBLJANI, TRNOVSKI PRISTAN ŠT. 16

čevljiarsko delavnico.

Vsa naročila bom izvrševal točno in solidno. Obenem bom izdeloval tudi zgornje dele za čevlje po najmodernejših oblikah. Za cenjena naročila se vljudo priporočam

IVAN DERMASTIJA

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem v Selenburgovi ulici števil. 1 OTVORIL

cvetličarno

In trgovino cvetlic, kjer se sprejema in izvršuje naročila za vence, šopke, dekoracije, aranžmaje ter vsa nadalnja naročila vrtnarske stroka.

IVAN ŠIMENC

Cvetličarna: Trgovsko vrtnarstvo: Selenburgova ul. 1 Gradišče števil. 12 LJUBLJANA.

Aškerčeva klet

v neposredni bližini obrtne šole, Aškerčeva cesta št. 3 (tov. Derenda)

JE OTVORJENA

kot specialna klet in zajtrkovalnica. Izbrana stara vina, izborna namizna vina, specialni likerji in izvrstno žganje.

Kuhinja prvovrstnih miznih jedil in posebnosti, poleg vedno sveže zaloge delicat.

Neverjetno nizke cene pri zares prvovrstni postrežbi.

Modro galico 98/99%

pecerijsko blago, kavo, riž, olje, moko, slanino, mast, koruzo, razno žganje itd. ter

praženo kavo

nudi najceneje na veliko in malo veletrgovina

Anton Kolenc & drugovi, Celje

Lastna pražarna za kavo. Trgovci. zahtevajte cenik

Stolarska v Sodražici

nudi po tovarniških cenah mehanske in zaklopne stole za gostilne, kina in telovadnice, nadalje mize, stojala za cvetlice itd. — Specialiteta: Raztezni naslonjač z platnom. Ceniki na razpolago. — Zastopstvo: Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 18.

Zahvala.

Ob prerani, bridki izgubi našega ljubelega sina, brata in nečaka

Vojčeta Gnjezda

visokošolca

izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih izrazili svoje plemenito sočutje, poklonili nepozabnemu pokojniku vence in cvetja in ga v tako častnem številu sprmili na njegovi zadnji poti.

Posebej se še prav iskreno zahvaljujem za spremstvo č. enovršnikov, vsem gg. profesorjem in dijaštvu b. v. š. so. šolcem, akad. tovarišem in tovarišicam, zvestim prijateljem, ki so prenesli predragega rajnika iz cerkve do groba, govornikom za ljubeznjive poslovilne besede in pivcem u. ganljive žalostinke.

V Ljubljani, dne 31. maja 1927.

ZALUJOCI OSTALI.

Prodaja.

Proda se iz proste roke vrtna oziroma stavbna parcela št. 145-7 kat. obč. Spodnja Šiška, Medvedova ulica. — Pismene ponudbe naj se pošljejo do 15. junija t. l. na L. LEWICKI, Ljubljana, Gorupova ulica 4. 6242-a

Binkoštno presenečenje za birmance!

Brezplačno napravim vsakemu odjemalcu povečano lastno fotografijo, na kino filmu. Cene nizke in najboljša izdelava. Foto-atelje C. Th. Meyer, Maribor, Gosposka ul. 39.

OCARINJENJE

vseh uvoznih, izvoznih in tranzitnih pošiljk oskrbi hitro, skrbno in po najnižji tarifi RAJKO TURK, carinski posrednik, Ljubljana, Masarykova cesta 9, nasproti carničnice. — Revizija pravičnega zaračunavanja carine po meni deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.

„VENECIN“

je izredno učinkujoča voda proti revmatizmu in išiasu, želodčnim in črevesnim boleznim ter za nego ran

Dobite zopet v vsaki lekarni.

Skladišče za grosiste:

ISIS d. d. Ljubljana.

KDOR OGLAŠUJE, TA NAPREDUJE!

Foto

aparati in potrebščine po nizkih cenah v zalogi drogerija ANTON KANC, sinova, Ljubljana Židovska ulica števil. 1. Aparati v trgovini na ogled. — Zahtevajte cenik za ostale potrebščine.

A. JINKOVEC MAR. K. JOSS

SRAJCE · KRAVATE · KLOBUKI MODNE POTREBŠČINE

Ležalne stole

á Din 160

po povzetju Din 170

nudi

Rudolf Radovan

tapetnik

Krekov trg št. 7.

Em. Fischer.

Zagreb,

Sušnička ulica 311

dobavlja dvokolesa, dele

ta dvokolesa, pnevmatike,

šivalne stroje, gramofone,

gramofonske plošče ter no-

gometne šoge po najnižjih

cenah. — Mehaniki posp.

Zahtevajte veliki brezplačni

katalog ter pošljite znamko

ta Din 3.— za poltarino.

Modni salon

P. Barborič

Mestni trg 7

prilaga bogato zalogo

svilenih klobukov

in slamniov

od 80 Din naprej do

najfiniješe izvršbe

Preoblikovanje

slamniov

n opravi

točno in najceneje.

Mestni pogrebni zavod

Brez posebnega obvestila.

Umrli nam je naš iskreno ljubljani sin, brat, stric in svak, gospod

Pavle Černe

včeraj, 31. maja t. l. po dolgem in mučnem trpljenju, previden s svetlo stvi.

Pogreb blagega pokojnika se bo vršil v četrtek, dne 2. junija t. l. ob 4. popoldne iz drž. bolnice na pokopališče k Sv. Križu, kjer ga položimo v robinsko grobnico k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 1. junija 1927.

Zalujoče rodbine:

Černe, Baloh, Magolič.